

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 25 września 2025 r.

Poz. 3843

UCHWAŁA NR XI/151/25 RADY MIEJSKIEJ W MICHAŁOWIE

z dnia 18 września 2025 r.

w sprawie nadania nazwy skwerkowi położonemu w Kobylance

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) Rada Miejska w Michałowie uchwala co następuje:

§ 1. Skwerkowi położonemu w Kobylance na działce nr 245 o pow. 0,4016 ha oznaczonemu na mapie stanowiącej załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę: Skwer im. Mikołaja Hajduka.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Michałowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Michałowie
Maria Bożena Ancypiuk

Załącznik do uchwały Nr XI/151/25
Rady Miejskiej w Michałowie
z dnia 18 września 2025 r.

Lokalizacja skwerku

Uzasadnienie

W dniu 14 lipca 2025 r. Sołtys oraz Rada Sołecka wsi Kobylanka złożyli formalny wniosek o nadanie nazwy skwerkowi położonemu w Kobylance na działce nr 245. Wnioskodawcy zaproponowali, aby skwer ten nosił imię **Mikołaja Hajduka** – wybitnego przedstawiciela społeczności lokalnej.

Mikołaj Hajduk (1931–1998) to postać kluczowa dla zachowania i popularyzacji białoruskiej kultury na Białostocczyźnie. Jako literat, folklorysta, dziennikarz, nauczyciel i działacz społeczny przyczynił się do przetrwania tradycji, języka i pieśni ludowych swojej wspólnoty. Jego prace pozostają cenionym źródłem wiedzy o kulturze Białostocczyzny i społeczności wiejskiej pogranicza.

Biografia:

Mikołaj Hajduk, urodzony 29 maja 1931 r. (według dokumentów rodzinnych i pomnika nagrobnego – oficjalnie wcześniej podawano 1933 r.) we wsi Kobylanka, gm. Michałowo, woj. podlaskie. Zmarł nagle 2 września 1998 r. podczas zbierania grzybów w lesie koło Dzierniakowa (gmina Gródek) – miejsce wpisane w akcie zgonu.

Wykształcenie i praca zawodowa:

W 1951 r. ukończył Liceum w Michałowie; studiował filologię rosyjską (Leningrad, 1956) i białoruską (Mińsk, 1959). Przez pewien czas pracował w Urzędzie Gminy w Michałowie. Od 1959 r. nauczyciel języka białoruskiego, rosyjskiego i łaciny w Liceum z Białoruskim Językiem Nauczania w Bielsku Podlaskim; od 1965 r. do 1971 r. – dyrektor ww. Liceum. W latach 1971–1989 związany z tygodnikiem białoruskim „Niwa” w Białymstoku jako redaktor, od 1987 r. do 1989 r. – zastępca redaktora naczelnego. Po 1989 r. przeszedł na emeryturę, ale pozostał aktywny w ruchu białoruskim.

Twórczość i folklorystyka:

Tworzył zarówno w języku białoruskim, jak i polskim; był autorem prozy, poezji, publikacji publicystycznych, przekładów i studiów folkloru. Gromadził i publikował białoruskie pieśni ludowe z Białostocczyzny – wieloletni dział w rubryce „Фальклор” w „Niwie” (1972–1988), gdzie zamieścił kilkaset pieśni z nutami i biogramami wykonawców, m.in. z terenu gminy Michałowo. Wydał znaczące prace: m.in. tom *Песні Беластоцчыны* „Pieśni białostocczyzny” (1997) z 607 pieśniami, zbiór legend *Белавежскія былі і небыліцы* „Białowieskie opowieści” (1996) oraz *Легенды Беластоцчыны* „Legendy białostocczyzny” (1997). Był autorem (wraz z żoną Lidią) podręczników do języka białoruskiego oraz redaktorem m.in. „Kalendarzy Białoruskich”.

Działalność społeczna i kulturotwórcza:

Członek Związku Literatów Polskich od 1985 r., Związku Pisarzy Białoruskich od 1995 r. oraz Białoruskiego Stowarzyszenia Literackiego „Białowieża” od 1958 r. Na emeryturze współpracował z pismami „Czasopis” i „Przegląd Prawosławny”; interesował się działalnością religijną i oświatową Białorusinów na Podlasiu. Uhonorowany Srebrnym (1969) i Złotym (1976) Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1984), Odznaką 1000-lecia Państwa Polskiego (1966), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1977), Odznaką Zasłużony Działacz Kultury (1986), Srebrną (1974) i Złotą (1978) Odznaką „Zasłużony Białostocczyźnie”, Orderem Świętej Równej Apostołów Marii Magdaleny III stopnia (1993) i II stopnia (1995), Dyplomem Honorowym Ministra Kultury Republiki Białoruś (1996), Nagrodą im. Księcia Konstantego Ostrońskiego (1997).

Nadanie nazwy „Skwer im. Mikołaja Hajduka” to nie tylko wyraz uznania dla zasług tej wybitnej postaci, ale także działanie mające na celu upamiętnienie lokalnego dziedzictwa kulturowego oraz promocję wiedzy o ludziach, którzy przyczynili się do jego zachowania. To symboliczny sposób uczczenia pamięci mieszkańca Kobylanki, którego działalność miała realny wpływ na rozwój edukacji, kultury i tożsamości narodowej społeczności białoruskiej w Polsce.

Zważywszy na powyższe, nadanie imienia Mikołaja Hajduka lokalnemu skwerowi jest w pełni uzasadnione i zasługuje na akceptację.